

[Morten Lange.]

at dette uhyre uheldige udtryk, bare som udtryk, fjernes fra noget, der kan knyttes til regeringen. (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Jeg har aldrig brugt det!). Det er glimrende, men jeg har set det på tryk rundt omkring. Men så meget desto bedre. Ikke des mindre er der alligevel noget, som er forkert i det, den højtærede statsminister kom frem til. Det er fuldstændig rigtigt, at vore udgifter på det undervisningsmæssige område stadig væk er meget store, men vi var i gang med en ekspansion, fordi vi var meget langt bag efter vore nabolande, og det er netop derfor, dette specielle område rammes særlig hårdt af nedskæringsbestemmelserne på mange forskellige punkter. Jeg behøver i virkeligheden bare at henvide til, hvad den højtærede undervisningsminister svarede på mit spørgsmål i går, idet det gør det ganske klart, hvilke problemer man kæmper med netop i det ministerium.

Men i øvrigt: den højtærede statsminister har anholdt mit eksempel med skibsværfterne, om vi eventuelt har for mange af dem. Jeg skal indrømme, at jeg tog dem med i en ganske bestemt hensigt. Jeg nævnte et eksempel på en luksusproduktion, fjernsynsfabrikationen, som jeg ved har været urationel lige fra dens oplæg herhjemme med det resultat, at mange er gået konkurs. Dette er da heller ikke blevet antastet.

Der var i sin tid en meget stor diskussion i forbindelse med A. P. Møllers store investering i Lindøværftet, som netop var koblet stærkt sammen med afskrivningsreglerne. Det, der er spørgsmålet i dag, er: var det og er det en klog disposition? Det, som jeg vil antaste, er ikke i første omgang, om det er en klog disposition, om vi har for få eller for mange skibsværfter, men om det er rigtigt, at de private disponenter i ly af afskrivningsreglerne kan afgøre, om en investering skal foretages eller ej, hvad enten den efter en nogenlunde sund og fornuftig vurdering må regnes for at være i samfundets interesse eller ikke. Afskrivningsreglerne er ens. Afskrivningsreglerne diskriminerer ikke det dårlige, og det, jeg først og fremmest ville have frem, var som sagt bestemt ikke, om der skal være et skibsværft mere eller mindre, men derimod, om vi kunne nå frem til

afskrivningsregler, der diskriminerer en dårlig investering. Det er vor målsætning — og det anser jeg for at være særdeles vigtigt.

Statsministeren kom med den bemærkning, at min tale var vidtløftig. Det må åbenbart skyldes en lignende fornemmelse, som når man står ude i en regnbyge uden sin regnfrakke — så synes man nemlig, at bygen er længere og hårdere. Det hænger sammen med det andet, den højtærede statsminister ankede over, nemlig brugen af ordet sælsom. Nu har jeg set efter i min ledetråd, mit forud udarbejdede manuskript, og jeg fandt ikke et eneste „sælsom“. Nu har jeg ikke fået talt efter, om jeg virkelig så mange gange skulle have benyttet ordet „sælsom“, og det kan jeg jo heller ikke, før fortrykket kommer. Men skulle det vise sig at være tilfældet, må det sikkert skyldes det samme, der har bevæget min udmærkede redaktør af bladet SF til at bruge ordet sælsom i overskriften til beskrivelsen af den socialdemokratiske politik på trods af, at ordet ikke forekom i det manuskript, han fik. Det er måske netop, fordi vi synes, det er temmelig nærliggende at karakterisere den forligspolitik, der her er tale om, som en sælsom socialdemokratisk politik. Hvis ordet er løbet mig i munden, er det altså forståeligt, men jeg skal bestræbe mig for ikke at bruge det samme ord alt for mange gange i fremtiden — hvis det kan glæde den højtærede minister. Men på den anden side: det kan jo sommetider være nødvendigt at karakterisere en politik med de mest rammende ord.

Jeg vil gerne slutte dette lille indlæg med at sige, at jeg håber, at den politik, der vil blive ført i det kommende år her i folketinget, ikke må kunne kaldes en sælsom socialdemokratisk politik, men derimod må nå at få ganske væsentlige dele med af det sigte, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen trods alt havde i sin tale, og hvoraf jeg synes, der kunne skimtes noget i åbningstalen. Hvis der bliver lagt vægt på den side, kommer jeg i den lykkelige situation til næste år, at så behøver jeg ikke sige „sælsom“.

Iver Poulsen: Jeg vil gerne først takke den højtærede udenrigsminister for de klare svar, ministeren gav på de spørgsmål,